

Етимологически, *adj.* étymologique.

Етимология, *sf.* l'étymologie *f.*; || Gram. l'origine *f.*; || залѣгаме съ —, *vr.* étymologiser.

Етимологъ (коренодумникъ), *sm.* un étymologiste.

Етиренъ, *adj.* éthétré; || Chim. essentiel.

Етиръ (изѣѣ трителенъ спиртъ), *sm.* l'éther *m.*; || ставане на —, l'étherisation *f.*; || права —, *va.* Chim. étherifier et étheriser.

Етиология, *adj.* étiologique.

Етиологія (учене за причинитѣ на болестъ), *sf.* l'étiologie *f.* [sarco-collier].

Етиопско смолисто дърво, *sn.* arbuste, le

Етиопски (за племе), *adj.* nègre.

Етиопъ (тъфна смѣсъ), *sm.* Chim. l'éthiops *m.*

Етнографически, *adj.* ethnographique.

Етнографія, *sf.* l'ethnographie *f.*

Етнографъ, *sm.* un ethnographe.

Етиархъ, *sm.* un ethnarche.

Ето и -го, *prép.* voici, voil  ; || — отвѣднажъ той, ne voil  -t-il pas qu'il...; || — пакъ, *prép. fam.* revoici et revoilà.

Етологически, *adj.* éthologique.

Етологія (и жраоописане), *sf.* l'éthologie *f.*

Етьрва, *sf.* la belle-sœur (*femme du frère*).

Етюдъ, *sm.* Peint. l'étude *f.*

Ефектъ (въ искуствъ), *sm.* l'effet *m.*

Ефемериды, *sf. pl.* Astr. les éphémérides *f.*

Ефенди (законникъ), *sm.* un effendi et efendi.

Ефоръ(м акадонски сѫдиникъ), *sm.* un éphore.

Еfreйтoръ, *sm.* un exempt; || Milit. un caporal; || (въ кавалеріа), un brigadier.

Еftинія, *sf.* modic  t du prix; *f.*; || fig. le bon marché.

Еftино, *adv.* ´a bon marché, ´a bas prix, ´a bon compte; || по —, ´a meilleur marché ou compte; || твърдѣ —, ´a vil prix.

— вино, *sn.* le ginguet.

Еftинъ, *adj.* de vil prix; || ставать по -ны, *v. imp. pop.* ils ramentent.

Ефудъ (еврейски поясъ), *sm.* l'éphod *m.*

Ехова (Богъ, Господъ), *sm.* l'j  ehova *m.*

Ехо, *sn.* l'echo *m.*

Ечемыкъ, *sm.* plante, l'orge *f.*; -мыченъ, d'orge; 1. la paumeille; 2. Med. l'anchilons *m.*; la chalaze; 3. (на око), Med. le crithe ou orgelet; 4. охлущенъ —, orge perlé *m.*; 5. мѣсто за прорастеване — за бира, le germoir.

Ечемыченъ бългуръ, *sm.* orge mond   *m.*

Ечемыче (въ око), *sn.* l'orgelet et orgelet *m.*

Ечемяно кюспе (отъ бира), *sn.* la drêche; || -спявъ, *adj.* de drêche.

Ешафотъ (дръвникъ за посѣщане прѣстѣнницъ), *sm.* l'échafaud *m.*

Ешевенъ (кметъ, глава), *sm.* un échevin; || должностъ на —, l'échevinage *m.*

Ешелонъ, *sm.* Milit. l'échelon *m.*; || нареддамъ на -ны, *va.* Milit. échelonner.

Ешъ, *sm. t.* la couple (*voyez Тѣкъ и Дватакъ*).

Ж

Ж (же и дже), la septième lettre de l'al- phabet bulgare.

Жабрей, *sm.* plante, le muflier et mufle de veau.

Жавкане, *sn.* l'aboiement et aboi *m.*, glapissement, claba udage *m.*; || (на кученца), le jappement.

Жавкамъ, *vn.* glapir; || който жавка, glapisant *adj.*; || жавкатъ или лаять (кученца), *v. imp.* ils jappent.

Жавкаръ, *sm.* un aboyeur.

Жакардовъ станъ, *sm.* le jacquart et métier ´a la jacquart.

Жакета (арѣха), *sf.* la jaquette.

Жаконетъ (платъ) *sm.* le jaconas.

Жалба, *sf.* le chagrin, le regret, la plainte, la paine; || fig. la croix.

Жалва, *sf.* l'oiseau-mouche *m.*

Жалга, *sf.* plante, le potamot. [fantaisie.]

Жалене (и врѣме на —), *sn.* le deuil; || la

Жаленъ, *adj.* triste, désolé, lamentable, lar- moyant, lugubrue.

Жални денъ (у Римляни), *sm.* jour néfaste *m.*

Жалното, *sn.* le larmoyer.

Жално, *adv.* c'est dommage; 1. твърдѣ —, c'est grand pitié; || fig. meurtre; 2. — мие,

j'ai regret, il me fâche, s'en vouloir, je suis desol   de.

Жалностъ, *sf.* la tristesse, afiction, amer- tume *f.*, deuil *m.*; || fig. la mélancolie, la dou- leur; || имамъ голѣма —, un avoir le coeur gros.

Жалны пѣсни (отъ Овидіа), *sf. pl.* les tristes d'Ovide *m.* [lonneur.]

Жалонеоръ (бѣлѣзарь), *sm.* Millit. un ja-

Жалостенъ, *adj.* dououreux; -тно, -eusement.

Жали и -лѣи, *vn.* regretter, avoir regret, plaindre, épargner.

Жамбазинъ, *sm. t.* un tabarin, funambule, danseur de corde, *m.*

Жамбаска ортома, *sf.* le voltige.

Жамбонъ (свинска сушена плѣшка), *sm.* le jambon.

Жамбонче, *sn. dim.* le jambonneau.

Жандармъ, *sm.* un gendarme; || корпусъ -мы, la gendarmerie.

Жарава, *sf.* la braise; 1. пекъ на — месо, *va.* braiser, brasiller; 2. бѣркамъ —, *va.* tisonner; 2. пріетель да бѣрка — въ соба, *s.* tissoneur, euse.

Жарулекъ, *sm.* le moussoir.